

SILVIA KATZ IANĂȘI

**SPIRIDUȘII PĂDURILOR
și
MOȘ CRĂCIUN**

CUPRINS

Spiridușii pădurilor și Moș Crăciun / 5

Spiridușii și calul campion / 18

Hoții și spiridușii / 24

Prințul cel rău și spiridușii / 32

Răzvănel și spiridușii / 39

Spiridușul din pădurea sfântă / 48

Nicușor și Moș Crăciun / 56

SPIRIDUȘII PĂDURILOR ȘI MOȘ CRĂCIUN

Zăpada cu mantia ei albă se așterne ușor peste pădurile fermecate ale lumii. Noaptea se lasă încet și animalele sălbatice dorm în scorburile copacilor iar spiridușii stau în grotlele lor, lângă foc și așteaptă nerăbdători sosirea lui Moș Crăciun din Laponia. Ca în fiecare an, ei îl vor ajuta să împartă cadouri copiilor cuminți. Tot anul, spiridușii au fost foarte ocupați deoarece au ajutat în fiecare zi pe copiii din toată lumea, indiferent dacă erau săraci sau bogați. De curând umblaseră prin mai multe locuri împreună cu Moș Nicolae, care și el aducea daruri copiilor ascultători iar celor care îl supăraseră, câte o nuielușă.

Trei dintre spiriduși erau mari povestitori și, ca să le treacă timpul mai ușor, au început să povestească despre aventurile lor cu copiii care se rătăciseră de multe ori prin pădure sau care nu voiau să meargă la grădiniță ori la școală. Bof, care era cel mai glumeț, îi spuse lui Of:

– Ascultă frate, ai trimis chiar toate scrisorile copiilor lui Moș Crăciun sau ai uitat vreuna? Te întreb deoarece îmi doresc foarte mult ca niciun copil să nu plângă sau să fie trist în noaptea de Crăciun.

Of era un spiriduș care tot timpul ofta și se supăra dacă ceilalți nu aveau încredere în el. De la oftatul lui i se trăgea și numele. Îi spuse lui Bof:

– Eu nu uit niciodată nimic și mai bine l-ai întreba pe Vof dacă depozitul fermecat este aranjat ca să intre acolo sacii cu cadourile aduse de Moș Crăciun. Sunt sigur că anul acesta va veni cu multe sâni trase de reni și cred că acum s-a înălțat și zboară spre noi. Măine seară este Crăciunul, așa că sigur va ajunge, dacă nu în noaptea asta, spre dimineată.

Vof, spiridușul care era foarte vesel și sprinten, le spuse la toți:

– Hai să dormim câteva ore, să fim odihniți și să putem pleca mâine împreună cu Moș Crăciun, ca să îl ajutăm la împărțirea darurilor copiilor.

A doua zi, când încă nu se luminase de ziuă, Moș Crăciun coborî lin din văzduh, împreună cu sâniile trase de reni. Spiridușii se treziră și îl îmbrățișară bucuroși, apoi așezară sacii cu cadouri în depozitul fermecat. Toată ziua robotiră și spre amiază, după ce au mâncat, se odihniră cu toții. Spre seară, când se treziră, Moș Crăciun le spuse:

– Dragii mei spiriduși, știți că eu, în fiecare an, cu bagheta mea fermecată, vă transform pe câțiva dintre voi și deveniți ca mine. Altfel nu am cum să ajung la toți copiii cu toate cadourile. Ceilalți veți fi ajutoarele

mele și știți bine cât de mult îmi doresc copiii să vă vadă. Of, Bof și Vof exclamară bucuroși:

– Da, și am auzit că vor veni și îngerașii fiecărui copil să ne însoțească.

– Așa este dragii mei, le spuse Moș Crăciun. Toți o să lucrăm cu dragoste și spor pentru copii. O să mergem pe la casele lor să le lăsăm darurile dar și în câteva locuri unde vor fi foarte mulți copii cu părinții sau bunicii lor. Adică la Moll. Am câteva povești să le spun și cred că se vor bucura.

Spiridușul Of oftă din nou:

– Ce bine e să fii copil, să ai părinți și bunici care să te iubească!

Vof, căruia îi plăcea să glumească, îi spuse râzând:

– Nu te mai văita frate, că la cât suntem noi de mici, tot copii am rămas.

– Ba nu, îi spuse Bof bosumflat. Eu, când mă transform, sunt înalt și voinic. Știți cu toții câți copii am dus în brațe până acasă la ei, când i-am găsit rătăciți prin pădure! Pe mulți i-am salvat chiar și de la înec sau m-am luptat cu omenii răi care voiau să-i răpească. Moș Crăciun știe de la mine câteva povești și tare aș vrea să le spunem copiilor. Așa, ei vor învăța să fie atenți și să nu mai plece de acasă singuri sau să vorbească cu oameni străini.

Când sosi seara, Moș Crăciun, însoțit de spiridușii pe care cu bagheta magică îi transformase în ajutoa-

Rele lui și semănau cu el, ajunse într-un oraș mare și frumos. Intră într-un Moll unde știa el că se găseau foarte mulți copii împreună cu părinții și bunicii. La intrarea lui, toți copiii au strigat cu bucurie:

– Bine ai venit Moș Crăciun!!!!

Moșul îi salută pe toți apoi le spuse:

– Copii, veniți aici, sub bradul acesta mare și frumos, ca să vă primiți darurile.

După ce s-au așezat cu toții în jurul bradului împodobit, Moș Crăciun le-a împărțit darurile și s-a bucurat când mulți dintre ei au cântat și au spus poezii. După un timp, Moș Crăciun i-a zis spiridușului Bof:

– Tu, care ești povestitor și scriitor, vreau ca înainte de plecare să le spui copiilor o poveste despre prietenie și generozitate, ca ei să învețe că în viață trebuie să-i ajutăm pe care au nevoie și suferă.

Bof nu se lăsă mult rugat și copiii îl priviră nerăbdători. Se așeză lângă ei și le spuse această poveste:

a fost odată o fetiță mică și săracă, care atunci când mama ei pleca să muncească pe la oamenii bogați, stătea tristă pe treptele casei și visa ca într-o zi să-i apară o zână sau un spiriduș și să-i îndeplinească dorințele. Nu erau prea multe și s-ar fi mulțumit chiar și cu una dintre ele. Își dorea foarte mult o rochiță din catifea roșie și multe dulciuri! I-ar fi plăcut și o păpușă, deoarece avea una din cârpe adunate din rochițele ei vechi. Aceasta nu avea păr și ea nu putea să o pieptene sau să-i facă codițe.

Într-o zi de vară, fetița a plecat să colinde dealurile și pădurile de pe lângă casă. Știa că va găsi în drumul ei ciuperci, mure și chiar alune, așa că și-a luat coșulețul și a plecat. Când a ajuns în pădure a observat că nu erau ciuperci, deoarece trecuseră alți copii înaintea ei și le găsiseră. Cum ei îi era foarte foame, a mâncat câteva mure și apoi, obosită, s-a așezat pe o buturugă ca să se odihnească. Își dorea foarte mult ca măcar o dată să se întâlnească cu spiridușii pădurii, despre care auzise că sunt foarte buni cu copiii și le îndeplinesc dorințele, dar numai celor cuminți și ascultători! Ea era unul dintre acești copii, deoarece își asculta mama și respecta oamenii mai în vârstă din sat. Iubea animalele deși era atât de săracă, că nici